
KOŃCZYSTOŚĆ (3) *sb f*

N sg kończystość (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przedmiot spiczasty, ostro zakończony; ostre zakończenie, szpic, ostrze; acies, aculeus Mącz (3) : Aculeus, Koniec/ Kończistość/ żądło/ albo właśnie to co vpycha á dolega kogo. Mącz 3a.

Szereg: »kończystość a (albo) ostrość (a. ostrze)« [szyk 1 : 1] (2): Murex [...], Kończistość á ostrość opoki. Mącz 238a, 2c.

Synonimy: koniec, szpiczastość.

RS